

بی سرنوشتی ❀

❀ نمره کرتیس

برنده جایزه نوبل ادبیات سال ۲۰۰۲

❀ ترجمه

الهام کریمی بلان

نشر همان

تهران - ۱۳۹۷

بی سرنوشتی

Fatelessness

Imre Kertész

Vintage, New York, 2004

ترجمه الهام کریمی بلان

چاپ اول: ۱۳۹۷

شمارگان: ۷۷۰

طراح جلد: حبیب ایلون

چاپ و صحافی: سپیدار

ناظر چاپ: بهمن سراج

همه حقوق محفوظ است.

نشر همان

تهران، خیابان خواجه نصیر طوسی،

خیابان پادگان، عصر، شماره ۶،

مجتمع سرخ، طبقه اول، واحد ۳

تلفن: ۷۷۶۲۸۹۸۶

www.hamannpub.com

Email: info@hamanpub.com

@hamanpub

فهرست کتابخانه ملی

شناسنامه: کرتس، آیمری، ۱۹۲۹-م. Kertesz, Imre

عنوان: ناله خدایان/ بی سرنوشتی/ ایمره کرتیس؛ ترجمه الهام کریمی بلان

مشخصات نشر: تهران، همان، ۱۳۹۷.

مشخصات ظاهر: ۲۲۴ ص.؛

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۶۶۷۵-۲

وضعیت فهرست نویسی: ف.ا.

یادداشت: عنوان اصلی: Sorstala ság, ۲۰۰۴.

موضوع: داستان‌های مجاری نازی. قرن ۲۰م.، قتل عام یهودیان

۱۹۳۹-۱۹۴۵م. - داستان

شناسه افزوده: کریمی بلان، الهام - مترجم

رده بندی کنگره: ۱۳۹۶ ب۹ ر/۲۱۰/۳۱۰

رده بندی دیویی: ۸۹۴/۵۱۱۳۳۴

شماره کتاب شناسی ملی: ۵۰۲۴۰۸۶

کاغذ بالکی و سبک این کتاب در

کمپانی هولمن سوئد و با رعایت

قواعد زیست محیطی تولید شده

و دارای نشان استاندارد بین المللی

انجمن سرپرستی جنگل است.

FSC
www.fsc.org

MIX

Paper from
Responsible
Sources

قیمت: ۲۷۰۰۰ تومان

کتاب حاضر، دفتر عسکری از سه گانه شبه زندگینامه ایمره کرتیس، نویسنده مجارستانی و از با ماندگان هنر کاست است. اما آنچه این دفتر را از آنچه در پی آن می آید متمایز می کند، این سه ماهه و عاری از تفسیرها و پیش داوری های معمول است. به این معنا که اگر در اکت (۱۹۸۸) و دعا برای کودکی که زاده نشد (۱۹۹۰) قهرمان بزرگسال انسان به تحولات وقایع هولوکاست و پس از آن حکومت کمونیستی مجارستان می پردازد، تنورگی نوجوان رمان بی سرنوشتی به توصیف بی کم و کاست واقعیت جاری در سلخ بسنده می کند، چرا که در واقع از دانش و آگاهی لازم برای معنا بخشیدن به آنچه در پی تجربه ای که از سر می گذراند برخوردار نیست.

چنین است که خواننده آشنا به تاریخ جنگ جهانی دوم در اشکالات بسیاری خود را یک قدم جلوتر از راوی می بیند و رنجی که می برد نه از هتلهای تهننداری با نوجوانی قربانی، که از لمس فاجعه ای است که فراتر از آگاهی محدود و محصور او در جریان است. برای مثال از دید راوی میان تصویر عاملان آن معلولانی که شتابان خود را به صف مخصوص تسهیلات ویژه می رسانند یا بوی نامطبوعی که از کوره های میان راه برمی خیزد و زبری صابون های اردوگاه که پوست را خراش می دهد ارتباط معناداری وجود ندارد. بنابراین توصیف خونسر دانه و بی احساس او بر گزندگی نتیجه ای که خواننده به ناچار از کنار هم گذاشتن این تصاویر می گیرد، می افزاید.

بی‌سرنوشتی که نوشتن آن سیزده سال به طول انجامید و سرانجام در سال ۱۹۷۵ منتشر شد، نخستین رمان نویسنده است، اما به عنوان مهم‌ترین اثر او و یکی از مهم‌ترین آثار ادبی جهان با دروغ‌نامهٔ هولوکاست شناخته می‌شود. تا جایی که می‌توان گفت کرتیس جایزهٔ نوبل سال ۲۰۰۲ را که به پاس «نوشتاری که بر تجربهٔ شکنندهٔ فرد در برابر خودکامگی وحشیانهٔ تاریخ صحنه می‌گذارد» به او اهدا شد، بیش از همه، مرهون این کتاب است. از سوی دیگر، با آن‌که نویسنده خود ماهیت این اثر را به عنوان زندگینامه خودنوشت تأیید می‌کند، صرف حضور او در اردوگاه‌های آشویتز و بوخن والد در همان سنین و در فاصلهٔ سال‌های ۱۹۴۴ تا ۱۹۴۶ به این داستان اعتباری یگانه می‌بخشد و جایی برای نیکار مشاهدات شخصیت داستانی آن باقی نمی‌گذارد.

کرتیس نوجوان همانند راوی داستان خود، پس از آن‌که همراه سایر بازندگان از اردوگاه‌های کار اجباری آلمان نازی نجات یافت، به انتخاب خود به چارلستون بازگشت تا پس از پایان دبیرستان با وجود چالش‌ها و موانع بسیار به روزنامه‌نگاری و مترجمی بپردازد. او دو سال پس از روی کار آمدن حکومت کمونیستی به دلیل اصرار از همراهی با قدرت حاکم شغل خود را در روزنامهٔ ولاگاچ از دست داد و همچون در زمان نوشتن رمان‌هایش مجبور به کارگری شد. با وجود این، آثار این نویسنده تا پیش از دریافت جایزهٔ نوبل در وطنش مهجور ماند و او پس از مدت‌ها اقامت در مجارستان به آلمان مهاجرت کرد، جایی که ناشران و منتقدان بیشتر آثارش استقبال کردند.

در نهایت ایمره کرتیس، زادهٔ ۱ نوامبر ۱۹۲۹، پس از شدت گرفتن بیماری پارکینسون و افسردگی مزمنش به مجارستان بازگشت و در ۳۱ مارس ۲۰۱۶ در حالی از دنیا رفت که هرگز سال‌ها پیش در گزارش «وزانهٔ اردوگاه بوخن والد» به تاریخ ۱۸ فوریهٔ ۱۹۴۵ اعلام و توسط مقامات اردوگاه ناپدید شده بود. نویسندهٔ بی‌سرنوشتی در نطق خود پس از دریافت جایزهٔ نوبل اشاره به این داستان می‌گوید: «من یک بار مردم تا بتوانم زندگی کنم.» با این حال، سرنوشت راز زنده ماندن او در تاریخ نادرست دیگری باشد که در همین نامه درج شده است: «ایمره کرتیس، متولد ۱۹۲۷». دو سال اختلافی که باعث شد ایمره ۱۴ ساله بزرگسال و مناسب کار تشخیص داده شود و سرنوشت او از مرگ گروهی در اتاق گاز به دو سال کار و رنجی غیرقابل تصور در اردوگاه‌های بیگاری آلمان نازی تغییر یابد.